

Cari Historiallista

Wirtta,

Ensimmäinen.

Mr Linna oli Idäissell' Maall' c.

Reisatan kuin:

het ligger et Slott i Österrick c.

Toinen.

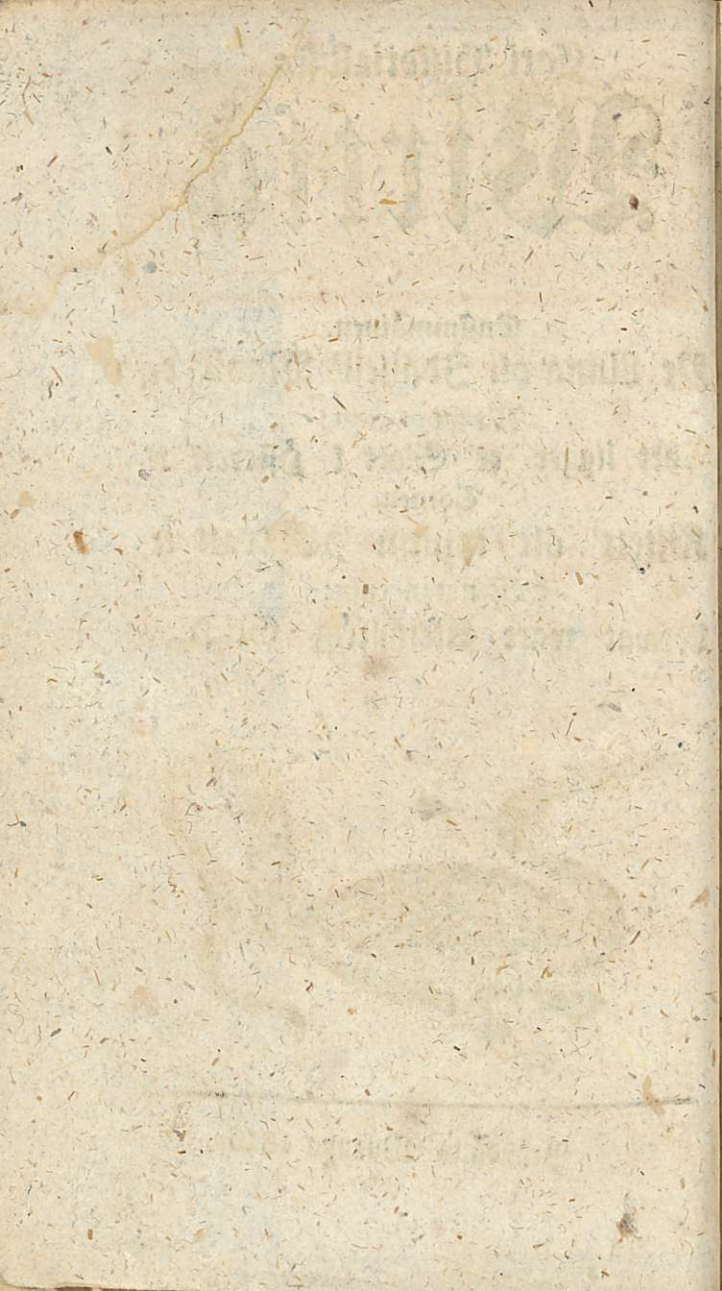
Ristett' ole minun HERran c.

Reisatan kuin:

Postwat ware Alemächtig GUD c.

Prändätyy Vuonna 1816.

b. 1.

Wr' Linna oli Idäisell' Maall,
Se oli niin caunust ylösrakett'
Hopiall', cullall' callill' cullall'
Ja callill' Kivill' ylösmuuratt,

2. Siell' sisäll' oli yr' nuori Försti Fanga?
juur hengen jälken, Wiiskymmend' sylda maan
alla, juur maan alla, Matoin ja karmetten
kessell.

3. Hänen Isän Rosenborist, Sen Tornin
tygö tuli. Ah! minun Poican! racas Poican!
Woi! minun Poican, Cuins olet fangittu cowin.

4. Ah! minun Isän, racas Isän, Fangeu
des olen cowas, Wiiskymmend' sylda maan
alla, juur maan alla, Wauwas ja ahdistukses

5. Mä meni Cuningan eteen, Ja largeis
polwillens maahan: Armollinen minun Herr'
cuule kerran! Mij' Poican on fangittu cowin.

6.

6. Sanon sinull, sanon totta: Mun Tot-
tären Händä tahto; Waan ei se oli niin: Sill
Hän on Pijn Tornis pimiäs siin, Jost pitä
Hänen mistaman hengens.

7. Armokinen minun Herran! Lasse se fangi
irraall, Wiiskommend' tuhat' culda penningit,
culda penningit: Annan weren pisaran edest.

8. Ei auta culda penningit, Cuoleman Hä-
nen cummingin pitä. Hänen caulafans on cul-
da käädyt, Sentähden Hänen cuoleman pitä.

9. Jos caulas on culda käädyt, Ei Hän niit
warastanut; Waan y' caunis Neikykäinen
on andanut, Kihlan ja rackauden merkit.

10. Tuin Neiky sen cuuli ja ymmärsi, Ett
Fangi mestattaman piti: Lähett' silkins, liehu-
waisen, juur punaisen: Hänen Hengens läh-
temisen merkit.

11. Breiwin kirjotti' tällä tawall: Ennen cuins
Henges annat, Cas' ensist ymbäri mailman,
juur awarald, Cas' ylös myös Linnan päälle.

12. Tuin sinä nucat, Niin minä hucun; Teh-
käm tai listto yhteen. Linnan sytytän, walkian
wiritän, näin erikäm yhdes täst mailmasta.

13. Sielun Isä Jumal corjateon Taiwan
Waldacundaan, Coston andacon, Käteen can-
dacon, Jumala ylhäld', Sill cuin ei meit'
yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, Annettin
Hänell Sacramenti: Hän huusi Christuyen ty-
gö, ylös Taiwanseen: Nyt pitä minun cuoleman.

15. Sitt Hän wietin kedon päälle, Hänen
piti astuman trapuill, Silloin hän m'skarill sa-
ness, ja anelt. Ann' wähan wiel elä saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tahdot
minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis ja
Cartekis, Joll' silmäs sidon kumi.

17. Mä sido viel' silmiäni, Ann' maailmaa
kerta kokon; En ikänäns enä, Minä tain e-
rån peräst, Coumll' silmillän maailmaa cakell.

18. Hänen Isäns seisoi kedon päällä, Ja itki
catterast kolla: Racas Voican! Ah! minun
Voican! woi! minun Voican! Sun cuolemas
tahdon costaa.

19. Ah! minun Isän! racas Isän! Mä tä-
tä cuolemata costa, Wiatoim' cuolla, wahingoy
ja murhay', Jumala ik' Wereni costa.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng' m' ilman
cauneutta, Waan minä suren mun' Neikylä-
stän ihanaistan, Eui' catterast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkis, Liehu-
maan tuulen wäkeen: Se oli mercki Neikyll'
juur' wijmeiseld'; Sytyt' Linnan, josa ylös paloi.

22. Tällä muoto yhdell' hetkell' cari Nuoru-
caista hukui; Neiky paloi, Försti hirtettiin, ja
ripustettiin, Neiken rackauden tähden.

23. Costa colmas päivä cului, Tuli Engell'
Laiwaast' alas: Ja käksi Ruumin maah' in ot-
ta juur' cohta, Taick' Caupungi cadotetan.

24. Sitte tuli costo suuri, maettiin' cuolema
tämä: Ja kedon päällä maahan' lyötiin ja ta-
pettiin Ihmistä cuusi sataa.

25. Oppicat tästä jocainen, Ettei cohta hy-
wä mielis' yhdestä hajot' alas wajot' ja, pois
eroit', Heidän tahroaus wostan.

26. Se ihmisen winnattu, Joca näin pa-
hast' tekee; Jumalast' ulos fysätty ja hyljät-
ty, Ellei hän' cadu sitä.

27. Se on caikkil kull tietävä, Cuca tain
Wirrentehnyt: Yri caunis Neikyläinen, iha-
nainen. Sijn Linnas cuin Hän paloi.

Toinen.

Attet' ole minun HERRAN! Ja hyvästi
huunattu Poikas! Tahdon nyt weisata
kerran, ja aina joca paicas.

2. Miehest pyhäst ja Pycaisest Tämä wirsi
on tehty, Sanct Yrjänäst' yhdest Kuddarist,
Jong tunnusmerkki on nähty.

3. Kotia amian euall' et caieki, Herrasta Yrjä-
nästä: Capadocian tygö tuli Lohikärme wedestä.

4. Se Caupungin singensuuri, Usui myös
Cuningas siellä; Lohikärme macais läsnä muu-
ri, Tahdoi Caupungin ylösniellä.

5. Se peto nija pahja ja ahne oli, Joca päi-
wä hän elatust' tahdoi, Ihmist, eläimö', cuin
monda euoli, Ja per. c' pois olla mahdoi.

6. Jos ei hän soanut joca päiwä ja yö, E-
latust' wahwast' juuri Nijn káwi coht Caupun-
gin tygö, Hengens puhals yltze muuriin.

7. Cuin hän hengens puhals muuriin, Tunsi-
ne cuin olit sisäl', Jocainen euoliay cohta tus-
li, Oli ruumit caduu' ja teill'.

8. Cuningas sanoimeuwo toinen Videttämän
täl' pita, Peto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit
saisim.

9. Pitäläme wuoro myöden Yr lapsi joca talost,
Päiwäri pedolle syödá; Sitt saame elä jalost.

10. Borgarit pidit cohta kasson, Cuin Cu-
ningald' saoituu oli, Edeskäydä täydyi, ei sää-
stää Yr; joca talost' pois tuli.

ii. Cos

11. Cosca jocaikeld' tullut oli Senjelman Pär.
meen ruax', Niin Cuningan Tyttären wuoro
tuli, Ulosmennä pedon teurax.

12. Cuningas tarix puolen Ruiskians Tyttärens
wapauden tähden; Borgarit sanoit: eme tahdo
nijn, Sydän meidängin lapsen nähden.

13. Herra! jollete anna edes, Me sanom to-
tisesti juuri, Sill hata on meidän kassiam: Me
lyömme maahan teidän muurin.

14. Cuningas tuli murhelliher', Lapsensa tilan
tähden, Itki hartast', Käski hänen mennä Sa-
nall surullisell sangaen:

15. Käy nyt edes Neiky minun, Sun pitä
lohikärmen ruax'. Mattelin Cuning. n. Pojall
sinun, Ja ei petojen teurax.

16. Neiky murhes käsi possell' Itki catkerast kyllä
Wesi juuri silmistä alas possil. Ah! eurja ylkä olet.

17. Neiky parhaat waattet päällens puki Ja
itki catkerast kyllä, Carika sylis, tiitti ja luki,
Wuodattain kynneliä.

18. Jääkät hywäst Herra Jaarin! Jääkä
hywäst Christityt caicci, Tähän ast' on must'
pidett' waari, Nyt pitä edes kaiman raiti.

19. Tule nyt cankan Herra J. E. u. Christ'!
Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisep'
tšen wihiit, Tule sieluni wapahtamaan.

20. Neiky lähte suurell surull' Sij' Linnast
caickein nähden, Jote' oli Caupungin catuill'
ja teill', Hartast' uki Neiken tähden.

21. Neiky meni ulos kedon pääll, Ja cakeli
ymbärillens, Tuli Sanct Yriänä ajain jield',
Hän caratti herwoistans.

22. Cosca se Herra ajoi edes Kallis suiket
joill

joitt' hewoistans käänsi, Harniseat kiiks cuin Lu-
singon terä; Ei Neiky tundenut Händä.

23. Ge so hywä Neiky minun! Mitäs itket
nijn waikiast? Mikä liene ett muoton' on car-
was? Minä tahdon sun päästää waiwas.

24. Neiky sano juur waikiast, Herr Yriäs
näta wastan: Kyynelij wuodatan juur haikiast,
Ja händä sijn' olemast haastoi:

25. Uacat pois te Nuori Mies! Paeteat p-
stävitten puolen; Tiedän todest ett hueun täs'
ties, Nijn hywin minä yrin cuolen.

26. Jumalan awull minä tahdon Sinun
hädätä autta, Ja tänäpäin sinull awun tuotta,
Woiman ja constin cautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Riddar ajoi
händä wastan; Pisti Miecän kitaan ett läpi-
ke tuli, Eip' enä Neikyt haasean.

28. Ei lindu lennä nijn nopiaasti, Cuin Hän
Miecan ulosweti, Joca Cullast', Hopiast'
ja Kaudast' oli, Jolla Hän ihmeit teki.

29. O! Woiton Krukinas Jesu Christ',
Sä meit ca kia auta, Pääst' meitä synnin
siitehist Piinas ja cuolemas cautta.

30. Cunnia oleon Tiälle! Loppumaroim myös
Pojalle, Pyhäll Hengell sama tulcon, Olistys
canst' suurell woimall.

LOPPU.

